

stillet Forslag om Prisen. Og i intet af disse Forslag er der Tale om Verdensmarkedets Pris, men der er Tale om, saa godt det kunde lade sig gøre — der kan være delte Meninger om, hvorvidt det kunde lade sig gøre —, at finde en Ombytningspris. Det vidste det ærede Medlem. Jeg siger til det ærede Medlem, at hvis jeg havde været i hans Sted, vilde jeg under Sommerens Valgkamp have staaet op og sagt: Landbrugsministeren er ikke min Meningsfælle, men her gøres der ham Uret. Han — det er mig — har 4 Aar i Træk villet fastsætte en Pris, der var Ombytningspris og ikke Verdensmarkedets Pris. Men i Stedet for at handle saaledes er de to Partier paa Grundlag af et Citat, som var løsrevet af sin Sammenhæng, faret Landet rundt under Valgkampen og har sagt, at jeg har krævet Verdensmarkedets Pris paa Brødkornet! Jeg kan herom henvise til talrige Udtalelser i Landmandsforsamlinger og i det staaende Landbrugsudvalg — ikke netop til Udtalelser her i Rigsdagen, hvor jeg ikke havde Sæde den Gang. Og jeg har gentaget det Gang paa Gang i Overensstemmelse med Meningsfæller i Rigsdagen. Det, man fra Landbrugets Side ønskede, var ikke at nyde Fordel af den Omstændighed, at Brødkornet nu i Modsætning til, hvad der var normalt, laa over Foderkornets Pris, men det var kun dette simple, om man kunde faa en Pris, hvorved man blev i Stand til at indkøbe Foderkorn. Det er Sandheden.

Det viser sig, at da jeg nu beder de Herrer at dokumentere deres Paastande, har de kun dette ene Citat at møde op med . . . nej, om Forladelse, det ærede Medlem Hr. Knud Hansen møder med det ærede Medlem Hr. Raffnsøe og oplæser et Citat af Rigsdagstidenden. Jeg kan ikke staa til Ansvar for, hvad Hr. Raffnsøe i saa Henseende har misforstaaet; det er altsaa et Medlem af det konservative Folkeparti, der har misforstaaet mine Udtalelser (*Knud Hansen*: Det var Ordføreren for Partiet!) (*Stemmer*: Nej!). Men det kan jeg dog ikke gøre for. De Herrer har altsaa kun dette ene Citat fra „Berlingske Tidende“ for 11. Marts i Fjor. Hvis de Herrer læser Artiklen igennem, vil De se, at det er Modsætningen mellem Industri og Landbrug, der er Tale om; men dér staaer der intet om Kornet, og min Stilling til Brødkornet kender de

Herrer meget vel. Derfor har jeg tilladt mig at være af den Anskuelse, at det vilde se bedre ud, om alle de, der kendte Sagens virkelige Sammenhæng — og først af alle nævner jeg dér det ærede Medlem Hr. Rode —, var staaet op og havde sagt: Dette er en urigtig Paastand.

Maa jeg endnu faa Lov til — jeg skal saa ikke trætte Forsamlingen mere — at sige til det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt), at naar han endnu savner Svar paa sit Spørgsmaal om, hvad der var at gøre vedrørende Importen af amerikansk Hvede, tror jeg, jeg har svaret — enten maa jeg da have udtalt mig mindre klart, eller ogsaa har det ærede Medlem været fraværende, da jeg udtalte mig om dette Spørgsmaal. Jeg kan sige, at Forholdet i denne Henseende er nøjagtig det samme med Kornordningen som med Sukkerordningen. Ogsaa her er der Forbud mod Import, og det ærede Medlem Hr. Hauge, som har en saa stor Del af Æren for Sukkerordningen, som den foreligger, har ogsaa Æren for, at dette Forbud er gennemført. Og dette Forbud er nødvendigt; naar Staten ved at tage en højere Pris paa Industrisukker skal blive i Stand til at levere Husholdningssukkeret til en billigere Pris, maa der ikke ske et Prisfald og derigennem en Forstyrrelse af Forholdet; i saa Fald kan Staten nemlig ikke opfylde den Forpligtelse, den har paataget sig. Men det samme er Tilfældet med det, som vi alle har været enige om: at Hvedeprisen sættes betydelig over den Pris, Staten giver Landmændene, for derigennem at faa Midler til at nedsætte Prisen paa Rugbrødet. Derfor forekommer det mig, at der kan ikke være Tvivl om, at Staten maa kræve Importforbudet opretholdt, medmindre Rigsdagen vedtager en Ændring i Kornloven, ifølge hvilken ogsaa Rugbrødsprisen ændres. Men saa længe dette ikke er Tilfældet, er de to Ting sammenhørende. Det var det, jeg bemærkede før; og der kan altsaa ikke gøres nogen Ændring med Hensyn til Importen af amerikansk Hvede.

Til det ærede Medlem Hr. Hauge skal jeg tillade mig at sige, at i den samme Tale, som han citerede før, findes der følgende Udtalelse om Sandsynligheden af, at den Beregning, Sukkerordningen hviler